

[Ministeren for offentlige arbejder.]

veje, som så alarmerende, at de motiverer andre øjeblikkelige foranstaltninger end forbedring af visse betonstrækningers friktionsegenskaber og opsætning af advarsskilte, indtil en udbedring kan finde sted.

Jeg vil i øvrigt gerne føje til, at belægninger af asfalt og beton hidtil med rimelighed har kunnet betragtes som ligestillede i teknisk henseende. Vejdirektoratet har derfor i de senere år foretaget valget af belægningstyper på motorvejsstrækninger på grundlag af alternative udbud. Formålet med at udbyde alternative belægningstyper har bl. a. været at fremme priskonkurrencen, således at udgifterne til de meget kostbare motorvejsbelægninger reduceredes mest muligt. De ved licitationerne fremkomne priser har da også bekræftet, at dette er lykkedes.

Af *Merete Bjørn Hanssen* til justitsministeren (21. juli 1970):

„Vil ministeren drage omsorg for, at det udvalg, der kulegraver problemerne omkring ægteskabslovens § 5, slutter sit arbejde så betids, at folketinget i den kommende samling kan få forelagt spørgsmålet om en revision af denne paragraf?“

Begrundelse.

Medens en videregående revision af ægteskabsloven er henlagt til justitsministeriets ægteskabsudvalg af 1969, var det en forudsætning for den revision, som folketinget har gennemført af ægteskabsloven, at problemerne omkring navnlig åndssvages muligheder for at indgå ægteskab kunne optages til særskilt revision, nemlig af ægteskabslovens § 5, på grundlag af et allerede iværksat sagkyndigt udvalgs arbejde. Den senere tids sager, navnlig den sidste fra Esbjerg, viser behovet for at nå frem til en revision af § 5 uafhængigt af en senere gennemgribende revision af ægteskabsloven. Det vil derfor være af betydning, om ministeren kan love, at folketinget vil få spørgsmålet forelagt i den kommende samling.

Justitsminister *Thestrups* svar (28. juli 1970):

Det udvalg, der omtales i spørgsmålet, har til opgave at overveje, i hvilket omfang adgangen for sindssyge og åndssvage til at

indgå ægteskab fortsat bør være betinget af særlig tilladelse.

Baggrunden for udvalgets nedsættelse var først og fremmest, at det i forbindelse med forberedelsen af den nu gennemførte ægteskabslov blev påpeget af statens åndssvageforsorg, at der savnes tilstrækkelig viden om de problemer, der er forbundet med åndssvages indgåelse af ægteskab. Der skal derfor under udvalgets arbejde foretages forskellige undersøgelser, således at folketinget kan tage stilling til disse meget vigtige problemer på et realistisk grundlag. Undersøgelserne må nødvendigvis tage sin tid, og jeg kan derfor ikke love, at spørgsmålene omkring ægteskabslovens § 5 vil blive forelagt folketinget i den kommende samling. Jeg er dog også selv interesseret i, at udvalgets arbejde bliver afsluttet så hurtigt som muligt, og jeg kan oplyse, at jeg allerede i april i år i en skrivelse til udvalgets formand har bedt udvalgets arbejde fremskyndet så meget som muligt.

Om den praksis, der følges i dag, vil jeg i øvrigt gerne henvise til bemærkningerne til ægteskabslovforslaget, hvoraf det bl. a. fremgår, at der i de sager, hvor der meddeles afslag, så at sige altid er enighed herom mellem åndssvageforsorgsinstitutionerne, retslægerådet og ministeriet. Det var også tilfældet i den konkrete sag fra Esbjerg, der har givet anledning til spørgsmålet.

Af *Bilgrav-Nielsen* til udenrigsministeren (21. juli 1970):

„Opfatter ministeren de seks fællesmarkedslandenes nu aftalte møder om fastlæggelse af en fælles politik — herunder udenrigs- og forsvarspolitik — som en faktisk udelukkelse af ansøgerlandenes indflydelse herpå, og kan ministeren i givet fald acceptere dette?“

Begrundelse.

Efter at det gennem pressen er meddelt, at fællesmarkedslandenes udenrigsministre mandag den 20. juli d. å. i Bruxelles har besluttet, at de i fremtiden vil afholde regelmæssige møder med det formål at nå frem til en fælles politik — herunder udenrigs- og forsvarspolitik — uden at de 4 ansøgerlande er inviteret til at deltage heri, er en afklaring påkrævet.

Man må spørge, hvorfor disse særlige